

A BOLDOG HÁZASSÁG ALAPKÖVEI 3.

Milyen szülő leszel?

Az együttjárás során a családi tervekről gyakran csak annyi derül ki, szeretne-e a másik gyermeket, esetleg, hogy kisebb vagy nagyobb családban gondolkodik-e. A rózsaszín ködös időszakban nem sűrűn esik szó leendő szülői szerepekről, a gyermekvállalás hatásairól, pedig ez kulcsfontosságú lehet egy házasságban.

◆ A NEVEKEN TÚL

Teljesen érthető, ha egy fiatal pár az együttjárásuk kezdetén nem a leendő kihívásokkal foglalkozik, hanem boldogan élvezik a másik fokozatos megismerését. Amikor azonban a kapcsolat komollyá válik, és olyan döntés kapujába kerülnek a pár tagjai, ahol a holtodiglan-holtomiglan gondolatát kell komolyan mérlegre tenni, érdemes higgadtan, valamelyest külső szemmel ránézni a párkapcsolatra, annak kockázatos területeire, fejlődési lehetőségeire. A tudatosabban készülő pároknál itt kerül elő – a gyermeknevek tervezésén túl – a saját szülői szerepre való felkészülés: a nevelési elvek tisztázása, a szülői szerep összeegyeztetése a házastársival és a karrierrel, sok esetben a közösségi szolgálattal. Gyakran gondolják a felek, hogy minden fontos információt megkapunk a párunkról, ha látjuk, hogyan bánik mások gyermekével. Valóban fontos az ilyen helyzetek megfigyelése, de mély, nyugodt beszélgetések is kellene hozzá, akár már családos párok segítségével.

Érdeemes közösen végigvenni: azonnal szeretnének-e babát vállalni, vagy először megerősítenék a házasságkötés után a kapcsolatot. Ha van választási lehetőség, az utóbbi szerencsésebb, mert nehezebb egy időben két új szerepet, a friss házastársit és a szülőit is tanulni. Ki az, aki otthon lenne

a gyermekkel, hogyan érintené ez a két karriert? Mi történik akkor, ha az egyik fél már nem vállalna több gyermeket, de a másik ragaszkodik hozzá? Az ilyen kérdésekre és helyzetekre jórészt fel lehet készülni még az esküvő előtt, de az is biztos, hogy lesznek váratlan helyzetek a házasságban.

EGYMÁS MELLETT VAGY EGYÜTT?

Szintén fontos téma a feladatok megosztásának terve. Sok férfinél tapasztaljuk azt a hozzáállást, hogy a gyermekekkel járó teendők szinte kizárólag a nő, az anya dolga. Azon túl, hogy mi sem szakemberként, sem házaspárként nem tartjuk szerencsésnek és előremutatónak ezt a hozzáállást, mindenképpen ki kell derülnön még az elköteleződés előtt. Mit gondol a férfi a pelenkázásról, a síró gyermekről, katonás rendnek kell-e várnia otthon, amikor hazaér a munkahelyéről, avagy ő is tervezi, hogy a háztartásból, gyermekek ellátásából kiveszi a részét? A házasság ápolásáról nem is beszélve, ami elsődleges fontosságú kell legyen. Gyakran halljuk krízisbe került házaspároktól, hogy a gyermekek születésekor változott meg a kapcsolatuk: a nő egész nap a gyermekekkel volt, és fáradtan várta délután a férfit, hogy legalább egy kicsi terhet vegyen

le a válláról, amíg ő lezuhanyozik, vagy csak tíz percre leül – de a munkából hazaérő, szintén fáradt férj nem tudott segíteni, csak még feszültebb lett, mert nem volt rendben a lakás, és még nem gőzölgött a friss vacsora. Így lassan elkezdtek távolodni, egymás mellett élni és nem együtt. Szerencsére meg lehet előzni az ilyen helyzeteket, de csak tudatos odafigyeléssel, már a házasságkötés előtt.

HONNAN HOVÁ?

Mindezek szoros összefüggenek a saját szüleinkhez való viszonyunkkal, hiszen ők az első számú referenciaszemélyek – akár pozitív, akár negatív értelemben: a saját gyermekünk nevelésével kapcsolatos dolgokat gyakran úgy osztjuk ketté, hogy mik azok, amiket úgy szeretnék csinálni, mint a szüleim – és mik azok, amiket nem. Az ilyen családi

minták átbeszélése a párkapcsolatban nemcsak a leendő kihívásokat egyszerűsítik le, hanem a párunk jobb megismerését is elősegítik.

Kulcsfontosságú a későbbi gyermekek lelki nevelésének kérdése. Egy párkapcsolatban jóval könnyebb összeegyeztetni a különböző vallási nézeteket és gyakorlatokat a két fél között, de amikor megszületik a gyermek, az ütközés esélye jóval nagyobb, ha nem tisztázzák előre. Hasonló a fegyelmezés témaköre: a szülőknek muszáj összezárnuk a gyermekek előtt az ő fejlődésük érdekében, hiszen ez adja a fejlődéshez szükséges lelki biztonságot nekik. Ha eltérő is a véleményünk a párunkétól egy adott helyzetben, azt nem a gyermek füle hallatára kell visszajelezni, hanem négyszemközt. Ugyanígy nem hasznos, ha az egyik szülő folyamatosan jóval megengedőbb, mint a másik. ♦